

טקסטיל, לבוש וחושים: תפישות ומופעים**היחידה ללימודי תרבות והמחלקה לעיצוב טקסטיל, שנקר****16 במרץ, 2017****מה תלבשי למסע בזמן: אפיון דמויות דרך עיצוב תלבושות למסך // גב' ענבל שגיב נקדימון**

אישה בת המאה ה-20 במחוכי המאה ה-18. איך המעטפת השונה מעצבת את הגוף, את צורתו ואת תנועותיו, ובמה האישה המודרנית נבדלת מן הסובבות אותה?

בסדרת הספרים "נוכריה", מאת דיאנה גבלדון, עוברת קלייר, אחות קרבית בריטית במלחמת העולם השנייה, לעולם המסוכן לא פחות של סקוטלנד בשנת 1743. הסדרה משלבת בין ז'אנרים שונים: פנטזיה, רומנטיקה, רומן היסטורי ומלחמתי. גבלדון מקפידה לכלול בכתיבתה את כלל החושים (Gabaldon, 2016) ולתאר את הגוף האנושי בהנאותיו ובייסוריו, בשלמותו ובחלקיו, בין השאר בפרטי-הפרטים של עבודתה הרפואית של הגיבורה שלה

בעיבודם של הספרים לסדרת טלוויזיה (2014) פעל צוות ההפקה על כמה צירים במקביל. היה עליהם להגשים את החלומות שנרקמו בראשם של קוראי הספרים המסורים במשך עשרים שנה ויותר, ובה בעת למשוך קהל צופים חדש. המעברים הגיאוגרפיים בעלילה חייבו בין השאר גם שינויי סגנון וטקסטיל, מצמר כבד ועד למשי דק.

מעצבת התלבושות טרי דרסבך הלבשה את הדמויות בסדרה על סמך מחקר היסטורי. בעונה הראשונה, המתרחשת בסקוטלנד, היו לה מעט נתונים ומעט זמן. היא הסתמכה על בעלי מלאכה סקוטים ששימרו את המסורות במולדתם. לעומת זאת, ברגע שהחלו ההכנות לעונה השנייה, המתרחשת בפרז של לואי ה-15, האתגר ההפוך היה השפע העצום של התיעוד הקיים. הבגדים שעוצבו לעונה הזאת מרמזים בבירור על השראה מציורים תקופתיים.

דרסבך שמה דגש בעיצוב התלבושות של גיבורת הסדרה על שימור מאפיינים מודרניים של קלייר, תוך שילוב שלה בסביבה שאליה נקלעה. בתחילה עליה ללבוש את הבגדים שניתנים לה, אבל בהמשך העלילה, כאשר יש בידיה כסף והשפעה על המלתחה שלה, היא מתבלטת על רקע הנשים הסובבות אותה. השונות שלה על המסך יכולה להיות חריגה רק על רקע שחזור היסטורי מדויק של שאר הדמויות. וכך למשל מופיעה גרסה של חליפת הבר המפורסמת של כריסטיאן דיור ברחובות פריז של המאה ה-18, ובולטת בקווים פשוטים בין שלל הסלסולים של נשות החצר האחרות.

גב' ענבל שגיב נקדימון היא מתרגמת ומרצה, בעלת תואר שני במחקר תרבות מאוניברסיטת תל-אביב. היא מתרגמת מאנגלית לעברית ספרי פרוזה, עיון ולימוד. בין תרגומיה: "אלן טיורינג: האניגמה" מאז אנדרו הודג'ס, "ליידי סוזן" מאת ג'יין אוסטון, "שם צופן: וריטי" מאת אליזבת' ויין ועוד כ-130 ספרים. היא מרצה על תרגום, על מדע בדיוני ועל הקשר ביניהם. כתחביב היא עוסקת בהכנת תלבושות לכנסי מדע בדיוני ופנטזיה (קוספליי).